

KAUKAASIAN TYÖLÄISET, ON AIKA KOSTAA!

Tsaarin pataljoonat harvenevat, tsaarin laivasto tuhoutuu, ja lopuksi Port-Arthur on häpeällisesti antautunut,—se vieläkin kerran paljastaa tsaarin itsevaltiuden vanhuudenraihnauden...

Huono ravinto ja kaikkien terveydensuojelukeinojen puuttuminen edistävät tarttuvien tautien leviämistä sotilaiden keskuudessa. Näin sietämättömät olot huononevat vieläkin enemmän sen takia, ettei ole vähääkään kunnollisia asuntoja eikä kunnollista vaate-tusta. Heikentyneet, nääntyneet sotamiehet kuolevat kuin karpäset. Ja tämä sen jälkeen, kun kymmeniä tuhansia on kaatunut kuulista!.. Kaikki tämä synnyttää sotilaiden keskuudessa kuohuntaa, tyytymättömyyttä. Sotilaat heräävät horroksesta, he alkavat tuntea olevansa ihmisiä, he eivät enää alistu sokeasti päälliköidensä käskyihin ja useinkin tervehtivät nousukasupseereja vihellyksin ja uhkauksin.

Eräs upseeri Kauko-Idästä kirjoittaa meille näin:

„Tein tyhmyyden! Päällikköni vaatimuksesta pidin äskettäin sotilaille puheen. Tuskin olin alkanut puhua siitä, että on puolustettava tsaaria ja isänmaata, kun

alkoi sadella vihellyksiä, kirouksia ja uhkauksia... Minun oli pakko lähteä jonnekin loitommalle raivos-tuneesta joukosta...“

Niin ovat asiat Kauko-Idässä!

Lisätkää tähän varaväen levottomuudet Venäjällä, sen vallankumoukselliset mielenosoitukset Odessassa, Jekaterinoslavissa, Kurskissa, Penzassa ja muissa kaupungeissa, rekryyttien vastalauseet Guriassa, Ime-retiassa, Kartaliniassa, etelä- ja pohjois-Venäjällä, kiinnittääkää huomiota siihen, että vastalauseiden esittäjiä eivät voi pysäyttää vankilat eivätkä kuulat (äskettäin ammuttiin Penzassa mielenosoituksen takia muutamia varaväen sotilaita), ja te ymmärrätte helposti, mitä venäläinen sotamies ajattelee...

Tsaarin itsevaltius kadottaa päätuen — „luotettavan sotaväkensä“!

Toisaalta tsaarin kassa tyhjenee päivä päivältä. Tappio seuraa tappiota. Tsaarin hallitus menettää vähitellen luottamuksen ulkovaltioiden silmissä. Toin tuskin se saa hankituksi tarvitsemansa rahat, eikä ole kaukana se aika, jolloin se menettää kaiken luoton! „Kuka meille maksaa, kun sinut on kukistettu, ja sinun kukistumisesi epäilemättä ei ole kaukana“, sellaisen vastauksen varaan jätetään kaiken luottamuk-sen menettänyt tsaarin hallitus! Ja kansa, osattomaksi jätetty nälkäinen kansa, mitä se voi antaa tsaarin hallitukselle, kun sillä itselläänkään ei ole millä toi-meen tulla?!

Tsaarin itsevaltius siis kadottaa toisenkin päätu-ensa — rikkaan valtiokassan sitä ravitsevine luottoineen!

Samalla kasvaa päivästä toiseen teollisuuskriisi, tehtaita suljetaan, miljoonat työläiset vaativat leipää

ja työtä. Uudella voimalla valtaa nälänhätä nääntyneen maaseutuköyhälistön. Yhä korkeammalle ja korkeammalle nousevat kansan kiihtymyksen aallot ja iskevät entistä voimakkaammin tsaarin valtaistuinta,— ja raihnaantunut tsaarin itsevaltius horjuu perustuksiansa myöten...

Piiritetty tsaarin itsevaltius heittää käärmeen tavoin päältään vanhan nahkansa ja samaan aikaan, kun tyytymätön Venäjä valmistautuu ratkaisevaan rynnäkköön, se jättää pois (näennäisesti jättää pois!) pampunsa ja lampaan nahkaan pukeutuneena julistaa **sovintopolitiikkaa!**

Kuuletteko, toverit! Se pyytää meitä jättämään unholaan pampujen viuhkeen ja kuulien surinan, sadat surmatut sankari-toverit, heidän mainehikkaat haamunsa, jotka leijailevat ympärillämme ja kuiskaa-vat meille: „Kostakaa“!

Itsevaltius ojentaa häpeämättä meille vereen taha-raantuneet kätensä ja neuvoa tekemään sovinnon! Se on julkaissut jonkun „korkeimman asetuksen“²³, jossa se lupaa meille jonkinlaisen „vapauden“... Vanhat rosvot! He luulevat saavansa sanoilla ruokituiksi Venäjän nälkäänäkevän proletariaatin miljoonajoukot! He uskovat saavansa sanoilla tyydytetyksi kurjuuteen joutuneen ja nääntyneen monimiljoonaisen talonpoikaiston! He tahtovat tukahduttaa lupauksilla orvoiksi jääneiden perheiden—sodan uhrien itkun! Kurjat! He ovat hukkumassa ja tarttuvat oljenkor-teen!..

Niin, toverit, tsaarin hallituksen valtaistuimella horjuu perustuksiansa myöten! Hallitus, joka jakaa meiltä rosvotut verot palkkana meidän pyöveillemme—

ministereille, kuvernööreille, kihlakuntien ja vankilain päälliköille, poliisikomisariuksille, sautarmeille ja urkkijoille; joka pakoittaa keskuudestamme otetut sotilaat — meidän veljemme ja poikamme — vuodattamaan omaa vertamme; joka kaikella tavalla tukee tilanherroja ja tehtaanisäntiä heidän jokapäiväisessä taistelussaan meitä vastaan; joka on kahlinnut meidät sekä jaloista että käsistä ja saattanut meidät oikeudettomien orjien asemaan; joka on julmasti polkenut maahan ja häpäissyt ihmisarvomme — pyhimmistä pyhimpämme, — juuri tuo hallitus nyt horjuu ja kadottaa maaperän jalkainsa alta!

On aika kostaa! On aika kostaa mainehikkaiden toverien puolesta, jotka tsaarin julmurit petomaisesti surmasivat Jaroslavlissa, Dombrovassa, Riiassa, Pietarissa, Moskovassa, Batumissa, Tiflisissä, Zlatoustissa, Tihoretskajassa, Mihailovossa, Kishinjovissa, Homelissa, Jakutskissa, Guriassa, Bakussa ja muilla paikkakunnilla! On aika vaatia sitä tilinteolle niistä aivan syyttömistä onnettomista, jotka ovat kymmenin tuhansin tuhoutuneet Kauko-Idän kentillä! On aika kuivata heidän vaimojensa ja lastensa kyyneleet! On aika vaatia se vastuuseen niistä kärsimyksistä ja loukkauksista, niistä ihmisiä häpäisevistä kahleista, joihin se on kytkenyt meidät jo ammoisista ajoista! On aika tehdä loppu tsaarin hallituksesta ja raivata itsellemme tie sosialistiseen järjestelmään! On aika **murskata** tsaarin hallitus!

Ja me **murskaamme** sen.

Turhaan yrittävät herrat liberaalit pelastaa luhistuvaa tsaarin valtaistuinta! Turhaan he ojentavat tsaarille avun käden! He yrittävät saada anotuksi siltä

almua ja koettavat taivuttaa sitä myöntymään omaan „perustuslakiluonnokseensa“²⁴ voidakseen, raivattuaan pikku reformien avulla itselleen tien poliittiseen heruuteen, tehdä tsaarin omaksi aseekseen, asettaa tsaarin itsevaltiuden tilalle porvariston itsevaltiuden ja sitten järjestelmällisesti kuristaa proletariaattia ja talonpoikaistoa! Mutta turhaan! On jo myöhäistä, herrat liberaalit! Katsokaa ympärillenne, mitä teille on antanut tsaarin hallitus, katsokaa sen „korkeimman asetusta“: „zemstvo- ja kaupunkivirastojen“ pientä „vapautta“, pientä „taetta“ „yksityishenkilöiden oikeuksien ahdistamista“ vastaan, „painetun sanan“ pientä „vapautta“ ja suurta uhkapuhetta „valtakunnan peruslakien järkkymättömyyden ehdottomasta säilyttämisestä“, „tehokkaiisiin toimenpiteisiin ryhtymisestä lain koko voiman säilyttämiseksi, lain, joka on valtaistuimen tärkein tuki itsevaltaisessa valtiossa“!.. Ja miten kävi? Ei oltu vielä ennätetty sulattaa naurettavan tsaarin naurettavaa „käskyä“, kun alkoi satamalla sataa „varoituksia“ sanomalehdille ja kun alkoivat santarmien ja poliisien toimeenpanemat ajojahdit, ja vieläpä rauhalliset juhlapidotkin kiellettiin! Tsaarin hallitus pyrki itse todistamaan, että mitättömissä lupauksissaan se ei mene vaivaisia sanoja pitemmälle.

Kiihtyneet kansanjoukot toisaalta valmistautuvat vallankumoukseen eivätkä sovintoon tsaarin kanssa. Ne pitävät itsepintaisesti kiinni sananparresta: „kyytäräselkäisen oikaisee vain hauta“. Niin, herrat, turhia ovat teidän yrityksenne! Venäjän vallankumous on kiertämätön. Se on yhtä kiertämätön kuin auringonnousu! Voitteko te pysäyttää nousevan

auringon? Tämän vallankumouksen päävoima on kaupungin ja maaseudun proletariaatti, sen lipunkantaja on sosialidemokraattinen työväenpuolue ettekä te, herrat liberaalit! Miksi te unohdatte tämän silmännähtävän „pikku seikan“?

Myrsky, aamunkoiton enne, on jo nousemassa. Juuri eilen ja toissapäivänä Kaukaasian proletariaatti Bakusta Batumiin asti toi yksimielisesti ilmi halveksumisensa tsaarin itsevaltiutta kohtaan. Epäilemättä tästä Kaukaasian proletaarien mainehikkaasta yrityksestä on hyötyä Venäjän muiden kolkkien proletaareille. Katsokaa edelleen työläisten lukemattomia päätöslauselmia, joissa lausutaan syvä halveksuminen tsaarin hallitukselle, kuunnelkaa tarkasti kumeata, mutta voimakasta napinaa kylissä—ja te tulette vakuuttuneiksi, että Venäjä on ladattu pyssy, jonka hana on viritetty ja joka voi laueta pienimmästäkin täräyksestä. Niin, toverit, ei ole kaukana se aika, jolloin Venäjän vallankumous nostaa purjeet ja „pyyhkäisee maan pinnalta“ halveksitun tsaarin inhoittavan valtaistuimen!

Meidän pyhä velvollisuutemme on olla valmiina sen hetken varalta. Alkakaamme siis valmistautua, toverit! Kylväkäämme hyvä siemen proletariaatin laajoihin joukkoihin! Ojentakaamme kätemme toinen toisillemme ja liittykäämme lujasti puoluekomiteoiden ympärille! Me emme saa unohtaa yhdeksikään hetkeksi sitä, että vain puoluekomiteat voivat asianvaatimalla tavalla johtaa meitä, vain ne valaisevat meille tien „luvattuun maahan“, jota nimitetään sosialistiseksi maailmaksi! Puolue, joka on avannut silmämme ja osoittanut viholliset, joka on järjettänyt

meidät mahtavaksi armeijaksi ja johtanut taisteluun vihollisia vastaan, joka ei ole jättänyt meitä myötä- eikä vastoinkäymisissä ja on aina kulkenut meidän etunenässä — se on Venäjän sosialidemokraattinen työväenpuolue! Se tulee myös johtamaan meitä edelleenkin, vain se!

Perustava kokous, joka on valittu yleisen, yhtäläisen, välittömän ja salaisen äänestyksen pohjalla — sen puolesta on meidän nyt taisteltava!

Vain sellainen kokous antaa meille **demokraattisen tasavallan**, jota me tarvitsemme mitä kipeimmin taistelussamme sosialismin puolesta.

Eteenpäin siis, toverit! Kun tsaarin itsevaltius horjuu, niin meidän velvollisuutemme on valmistautua ratkaisevaan rynnäkköön! On aika **kostaa!**

Alas tsaarin itsevaltius!

Eläköön koko kansan Perustava kokous!

Eläköön demokraattinen tasavalta!

Eläköön Venäjän sosialidemokraattinen työväenpuolue!

Tammikuu 1905

*Julkaistaan VSDTP:n Kaukaasian liiton
illegaaliosassa (Avlabarin) kirjapainossa
tammikuun 8 p:nä 1905 painetun
julistuksen tekstin mukaan*

Allekirjoitus: Liittokomitea